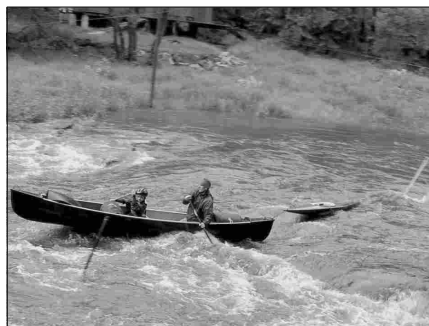

SOUKROMÁ ZŠ ADÉLKA MAŠOVICE

Kánoe 2010

Jako každým rokem jsme i letos měli jet na kánoe. Už týden předem stoupala nedočkavost v našich cestovatelských buňkách. Vzhledem k chladnému a deštivému počasí jsme si vybrali řeku, která by nás alespoň podle názvu mohla ohřát - Ohři. Neustálé chladno a deště nás odrazovaly, ale jelikož nejsme z cukru a kamarádi ze slovenské školy již byli na cestě, tak jsme vyrazili. Přesypali jsme své věci z batohů do sudů, naobědvali se a vyjeli směr hrad Loket. K hradu jsme doběhli 5 minut před zavírací dobou, ale ještě jsme si ho stihli projít a bát se. Bát se, čeho? Na hradě byla totiž strašidelná tmavá mučirna i se zvukovým doprovodem. Ze tmy kolem nás se ozývalo skučení a nářek trpících vězňů. Při nahlédnutí do cel jsme viděli nejrůznější druhy mučení. Musím přiznat, že i mně běhal chvillemi mráz po zádech a úleků bylo mnoho. Po prohlídce jsme se sešli se Slováky a popojeli do nejbližšího kempu za městem. Postavili jsme si stany, vynosili sudy a připravili si lodě na ráno. Po večeri jsme se umyli, pak někdo zpíval u táboráku a jiní si hráli na babu. Ráno jsme se rozloučili s autem a přebytečnými věcmi. Počasí bylo šedivé, ale nepršelo. Začátek jízdy byl vrtkavý, ale po chvilce jízdy jsme nabrali jistotu a užívali si krásu poměrně rychlé řeky. Něco kolem 14. hodiny jsme pak zastavili na nějakém hezkém plácku, kde jsme si pak vychutnali oběd a nabyli nových sil. Jízda v lodi po řece, která má spád a je nasycená od dešťů, je nádherná... Šplouchání vlnek o lodní boky, mírné pohupování, šumivé ticho s nádechem ptačího zpěvu... Ale když se sjížděl jez! Bouřlivé dunění vln, ten zvuk vám ucpe uši a pocítíte chuť adrenalinu. Vlny vrážejí do lodi a rozkymácejí ji ze strany na stranu, šplouchají do lodi, na váš obličej dopadá sprška a k pasu jste celí mokří. Pokud zadák pustí kormidlo, tak loď i vy jste pod vodou a vlny si s vámi hází. V některých úsecích si připadáte, jako na rozbouřeném moři a né na řece. Dny na vodě utíkají asi tak rychle, jako voda sama. Celý týden jsme si užili, byli jsme i v Karlových Varech, kde jsme ochutnali všelijaké prameny a oplatky. V posledním dni jsme po obědě vyšlápli na krásnou zříceninu Perštejn, kde jsme se pak chvíli vyhřívali, jako někde u moře. Cesta domů ubíhala velice pomalu, protože skřítek v mápě nám zamotal všechny cesty jako špagátky. Ale domů jsme se nakonec dostali :-)

Adéla Halíková 9.tř

PODĚKOVÁNÍ

Dne 29. 5. 2010 proběhl ve středisku Radost v Merklíně Diakonie Českobratrské církve evangelické den otevřených dveří. V tento den si mohla široká veřejnost prohlédnout celé prostory našeho střediska, bydlení na Radosti a Centrum denních služeb v Merklíně. Klienti z Centra denních služeb v Merklíně měli též připravený krátký program pro veřejnost. Do programu byli pozváni i hosté. Chtěla bych poděkovat skupině historického šermu Samotáři z Horšovského Týna, kteří pod vedením pana Pavla Svojanovského v našem programu vystoupili a zároveň i panu Štěpánovi Pikálimu rovněž z Horšovského Týna, který nám celou akci nazvučil. Náš program tak podpořili již druhým rokem bez jakéhokoliv nároku na honorář.

Naše poděkování patří i ředitelce Městského kulturního zařízení v Horšovském Týně paní Leoně Císlarové, za její všestrannou pomoc a poskytnutí prostorů pro uspořádání prodejní výstavy výrobků našich klientů.

Ráda bych také poděkovala všem občanům, kteří tuto výstavu navštívili a zakoupením výrobků přispěli na naše středisko a na lidi s postižením.

Výtěžek z těchto akcí je věnován na zakoupení nového vozu pro naše klienty.

*Děkuji Anna Hladíková
vedoucí Centra denních služeb Merklín*

SDH SEMOŠICE INFORMUJÍ

Dne 5. 6. 2010 SDH Semošice ve spolupráci v místními ženami v Semošicích oslavili společně s dětmi den dětí. Děti se začali se svými rodiči i prarodiči shlukovat kolem 15:00 hod odpolední, na kterou byl oficiálně vyhlášen začátek akce. Soutěžili se mohli účastnit jak menší děti tak i ty odrostlejší, ale také samotní dospělí. Každé dítě si mohlo vybrat disciplínu dle svých úvah a po každém splnění úkolu si mohlo z ošatky na daném stanovišti vybrat odměnu. Počasí se vydařilo a tak tedy nic nebránilo dobré náladě. Odměnou všem byly dětské úsměvy. Akce skončila ve večerních hodinách.

**Tímto SDH Semošice
děkuje všem sponzorům:**

Presl Václav
Černý Jiří
Štenglová Jana - Čalounictví
Karpem
ZKD Sušice
Dietz Radek
Presl Lukáš

Greinerová Jana